

Quo Vadis Đức

Bởi Frank , 15 Tháng 4 2026

Quo Vadis Nước Đức

Một cáo phó gồm 12 luận điểm hay sự sụp đổ của một mô hình lỗi thời. Bài phát biểu tại hội nghị thường niên "Mut zur Ethik" từ ngày 29 đến 31 tháng 8 năm 2025 tại Sirnach, Thụy Sĩ bởi Patrik Baab.

Bởi Patrik Baab

Luận điểm 1: Về mặt kinh tế, nước Đức đang đứng bên bờ vực thẳm. Các lệnh trừng phạt chống lại Nga đã phản tác dụng. Việc cắt đứt quan hệ năng lượng với Nga và đánh nổ ba trong số bốn đường ống dẫn khí đốt Nord Stream – mà nhà nghiên cứu Seymour Hersh cho rằng Mỹ phải chịu trách nhiệm – đã khiến nền kinh tế Đức mất đi khả năng cạnh tranh. Quá trình phi công nghiệp hóa đã đạt đến điểm không thể đảo ngược. Hàng trăm nghìn việc làm bị mất đi, lạm phát tăng cao, nền kinh tế thu hẹp trong khi Nga vẫn tăng trưởng (+4,5% vào năm 2024). Hàng tỷ euro đang chảy khỏi tiêu dùng và phúc lợi xã hội đổ rơi vào túi của ngành công nghiệp vũ khí Mỹ. Chủ nghĩa đế quốc "ăn theo" của Đức đã thất bại.

Luận điểm 2: Sự phục tùng chính trị của Berlin đối với Mỹ giờ đây đang bắt họ phải trả giá. Vào ngày 18 tháng 8, các đại diện châu Âu đã ngồi trong Phòng Bầu dục như những cậu học trò vừa làm điều sai trái – một vở hề của sự khuất phục. Các nhà lãnh đạo châu Âu đã van nài kéo dài cuộc chiến. Nước Đức đã để mình bị lôi kéo vào một cuộc chiến mà Ukraine không thể thắng ngay từ đầu. Chiến lược của NATO – viện trợ vũ khí, trừng phạt, tịch thu tài sản của Nga, cô lập ngoại giao – đã thất bại. Nga đã tái cấu trúc và chuyển hướng sang châu Á; 153 trong số 193 quốc gia thành viên Liên Hợp Quốc vẫn giao thương với Moscow. Dưới quyền bá chủ của Mỹ, Đức đang bị tái

cấu trúc để trở thành "trại tể bần" của châu Âu. Hóa đơn được thanh toán bởi người lao động và tầng lớp trung lưu.

Luận điểm 3: Về mặt quân sự, Đức và NATO đã thua cuộc chiến này. Quân đội Nga đang tiến công trên một mặt trận rộng lớn; Luhansk, Donetsk, Zaporizhzhia và Kherson đã được sáp nhập vào Liên bang Nga. Tính đến cuối tháng 8 năm 2025, hơn 1,7 triệu binh sĩ Ukraine đã tử vong hoặc mất tích. Nga có hơn 700.000 quân triển khai và vượt trội về máy bay không người lái, pháo binh và tên lửa. Hội nghị thượng đỉnh tại Anchorage giữa Putin và Trump đã chứng minh rằng Mỹ đang gạt bỏ Ukraine và muốn "châu Âu hóa" cuộc chiến. Sự xích lại gần nhau giữa Nga và Mỹ đang đẩy châu Âu vào sự vô nghĩa về địa chính trị. Bước chuyển hướng sang châu Á của Moscow sẽ kéo dài ít nhất một trăm năm. Không còn gì để vun đắp trong EU nữa.

Luận điểm 4: Nước Đức đang trải qua một quá trình suy tàn văn minh. Cách thức tiến hành cuộc chiến này – chúng tôi cung cấp vũ khí, các bạn cung cấp xác chết – là minh chứng cho sự suy đồi đạo đức. Những khẩu hiệu như "Người Nga là súc vật" hay "Chúng ta phải sẵn sàng cho chiến tranh" mâu thuẫn trực tiếp với nguyên tắc hòa bình của Hiến pháp. Chúng hạ thấp con người không phải vì những gì họ làm, mà vì bản thân họ là ai. Nỗi đau khổ của người dân Ukraine bị phớt lờ; người Ukraine bị đối xử như những kẻ thấp kém. Đây là sự trỗi dậy của chủ nghĩa phân biệt chủng tộc, một phần được định hình bởi chủ nghĩa phát xít Ukraine, và một lần nữa thuyết phục được đa số. Tôi coi đây là sự tái phát của tư tưởng chống dân chủ và sự thụt lùi của nền văn minh. Hãy nhìn lại lịch sử bị lãng quên, nhìn vào những nguyên nhân ẩn giấu.

Luận điểm 5: Sự suy thoái của nền kinh tế Đức là kết quả của một chuỗi dài các quá trình tự hủy hoại. Việc miễn thuế đối với lợi nhuận vốn dưới thời Thủ tướng Schröder (2002) đã khiến các ngân hàng bán đi các khoản đầu tư công nghiệp và rót tiền vào trái phiếu rủi ro. Các nhà đầu tư tài chính Mỹ đã mua cổ phần trong tất cả các công ty thuộc chỉ số DAX, và nước Đức bị cuốn vào vòng xoáy khủng hoảng tài chính. Để cứu các ngân hàng, nợ của họ đã được xã hội hóa, khiến nhà nước phụ thuộc vào chủ nghĩa tư bản tài chính. Việc tái cấp vốn cho nhà nước Đức đã rơi vào tay các nhà đầu tư Mỹ – BlackRock, Vanguard, State Street, JP Morgan, Goldman Sachs – những kẻ kiếm hàng tỷ đô la từ chiến tranh và đầu cơ chống lại bất kỳ quốc gia nào dừng bước tiến chiến tranh.

Luận điểm 6: Chính sách của Đức tuân theo sự thống trị của khu vực tài chính, qua đó phá hoại nền tảng công nghiệp. Biên lợi nhuận sụt giảm ở tất cả các nước phương Tây được khắc phục bằng cách hạ lương, mở rộng thị trường và tìm kiếm nguyên liệu thô rẻ hơn. Ukraine đáp ứng tất cả những điều này. Thủ tướng Merz hành xử như một giám đốc chi nhánh của BlackRock trên đất Đức và hoàn toàn "hợp lý" khi ông ta

châm ngòi cho chiến tranh: các nhà đầu tư tài chính kiếm lời từ cả chiến tranh lẫn tái thiết. Trong thời chiến, vốn bị phá hủy và quá trình tích lũy có thể bắt đầu lại. Rosa Luxemburg từng nói: "Những người vô sản ngã xuống, giá chứng khoán tăng lên." Cuộc chiến này là một vụ cá cược trên thị trường chứng khoán nhưng đã biến thành trò chơi cò quay kiểu Nga.

Luận điểm 7: Sự mở rộng về phía đông của NATO là nguyên nhân chính dẫn đến cuộc chiến. Như Stoltenberg đã thừa nhận vào tháng 9 năm 2023, cuộc chiến không bắt đầu vào tháng 2 năm 2022 mà từ năm 2014, với cuộc đảo chính Maidan do phương Tây tổ chức. Các nhà ngoại giao EU đã đàm phán với những kẻ phát xít Ukraine về việc lật đổ Tổng thống Yanukovych. Vào tháng 4 năm 2014, chính quyền đảo chính đã tấn công các nước cộng hòa ly khai. Thỏa thuận Minsk II chỉ là một nỗ lực lừa dối; việc tuân thủ chưa bao giờ nằm trong dự tính. Các đề xuất hiệp ước của Nga vào tháng 12 năm 2021 và tháng 1 năm 2022 đều bị từ chối. NATO muốn chiến tranh, và nước Đức đã hòa theo.

Luận điểm 8: Cuộc chiến ở Ukraine là lời nói dối tuyên truyền trơ trẽn nhất được nhồi sọ người Đức kể từ năm 1945. Người dân bị cố tình lừa dối về nguyên nhân, tình hình tiền tuyến và bối cảnh địa chính trị. Cuộc chiến tranh nhận thức này được NATO dàn dựng và thực thi bởi một bộ máy tuyên truyền và kiểm duyệt: báo chí, các tổ chức phi chính phủ (GONGO), viện nghiên cứu, trường đại học và nhà thờ. Các mạng lưới xuyên Đại Tây Dương hoạt động như những nhà máy tạo đồng thuận phục vụ quyền bá chủ của Mỹ. Kết quả là một bong bóng lọc tâm trí nơi chân trời tri thức bị giới hạn, phản xạ cảm xúc bị điều kiện hóa thành nỗi sợ hãi và căm ghét nước Nga, và sự điều khiển hành vi không còn bị coi là ép buộc. Điều này hoàn tất việc giới tinh hoa Đức đánh mất đi ý thức thực tế.

Luận điểm 9: Về kinh tế, nước Đức – cũng như châu Âu – đang đứng bên bờ vực thẳm. Chỉ riêng nước Đức đã đầu tư ít nhất 50 tỷ euro vào cuộc chiến. Chi phí chiến tranh và tái thiết ước tính lên tới 800 tỷ đô la. Tiền từ các quỹ nông nghiệp và gắn kết của EU sẽ chảy sang Ukraine. Tại Anchorage, Putin và Trump đã thảo luận về khả năng chuyển số tài sản đóng băng của Nga từ châu Âu sang Mỹ – một thỏa thuận béo bở mà châu Âu phải gánh chịu hậu quả. Sau khi hòa bình lập lại, các ngân hàng ngầm sẽ đầu cơ ồ ạt vào trái phiếu chính phủ châu Âu, điều này có thể khiến việc tái cấp vốn của Đức sụp đổ.

Luận điểm 10: Hầu hết các nhà lãnh đạo châu Âu không còn lựa chọn nào khác ngoài việc kéo dài cuộc chiến. Nguy cơ khủng hoảng nợ công buộc họ phải làm như vậy. Họ hy vọng rằng quân đội châu Âu có thể cầm cự trước Moscow trong 5 đến 10 năm tới và chiếm đoạt các nguồn tài nguyên của Ukraine – than đá, khí đốt, lithium, kim loại đất hiếm. Giới tinh hoa chính trị không thể quay đầu: từ những vụ ám sát ở

Maidan đến gần hai triệu người thiệt mạng – thất bại chắc chắn sẽ dẫn đến một cuộc thanh toán sòng phẳng. Nếu không có Mỹ, người châu Âu không thể đánh bại Nga. Do đó, họ muốn giữ Washington trong cuộc chiến bằng mọi giá.

Luận điểm 11: Đây là cuộc chiến chống lại chính người dân và chống lại nền dân chủ. Việc vũ trang tại Đức phục vụ một mục đích khác: đàn áp bất ổn nội bộ và duy trì liên minh đảng cầm quyền. Một chế độ cai trị kiểu "mãi bản" (comprador) xuyên Đại Tây Dương phải được duy trì bằng bạo lực vũ trang, điều này có thể hợp hiến thông qua việc ban bố tình trạng căng thẳng (Điều 80a Hiến pháp). Sau khi thất bại với tư cách là một dự án hòa bình, EU giờ đây tồn tại như một thây ma, biến thành cỗ máy chiến tranh phục vụ cho bước tiến về phía Đông của chủ nghĩa Đại Đức.

Luận điểm 12: Nước Đức – một đất nước không có sự phản kháng. Chiến tranh và sự hủy diệt dân chủ song hành cùng nhau, bởi vì người dân không hề kháng cự. Lòng dũng cảm công dân đã bị tê liệt bởi sự kiểm soát của nhà nước trong đại dịch, tuyên truyền chiến tranh và quá trình số hóa. Chủ nghĩa tư bản kỹ thuật số ru ngủ con người với tư cách là người tiêu dùng trong khi bóc lột và thao túng họ với tư cách là chủ thể chính trị. Điều này ngăn chặn sự tham gia phê phán đối với giới tinh hoa chính trị và mở đường cho việc viết lại lịch sử. Tại Đức, điều này cực kỳ nguy hiểm do tính độc nhất của tội ác Đức Quốc xã: nó cho phép sự đảo ngược tâm lý về cảm giác tội lỗi và chuyển sự hung hăng sang nước Nga như một kẻ thù. Kết quả là một đất nước đang chạy theo chế độ lái tự động, mắc kẹt trong nền kinh tế cảm xúc kỹ thuật số, không có phe đối lập, bất lực rơi trở lại vào vòng man rợ.

Lời tạm biệt

Việc thay đổi lộ trình hiếu chiến chỉ có thể được thực thi thông qua sự phản kháng căn bản. Chúng ta hãy chờ xem liệu các biện pháp thắt lưng buộc bụng ồ ạt sắp tới có thúc đẩy người dân xuống đường biểu tình hay không. Điều cần thiết lúc này là một liên minh rộng rãi vì hòa bình và nhà nước phúc lợi. Nhưng người Đức đang chìm vào giấc ngủ mê man trên con đường diệt vong của chính mình. Đó sẽ là số phận của cường quốc bá chủ phương Tây và chư hầu của họ.

Thế giới Phương Nam sẽ không bao giờ tha thứ cho chúng ta vì nạn diệt chủng ở Gaza, nạn diệt chủng ở Donbass, cuộc chiến khiêu khích ở Ukraine và hơn 20.000 lệnh trừng phạt chống lại Nga. Không có gì bị lãng quên. Nước Đức một lần nữa lại bị ô uế giữa các quốc gia – vấy máu của những người đang nằm trên đường phố trong các cuộc chiến tranh đế quốc của chúng ta. Những kẻ bám víu vào các đế chế đang lung lay sẽ bị kéo xuống cùng với chúng.